

Отже, особливостями адміністративного відповідальності поліцейського за порушення вимог фінансового контролю є: за вчинення адміністративного порушення, пов'язаного з корупцією поліцейський несе як адміністративну відповідальність на загальних засадах, так і дисциплінарну відповідальність, оскільки така особа не може бути поліцейським і дана обставина є підставою для звільнення з Національної поліції України після проведення службового розслідування; врахування необхідності доведення суб'єктивної та об'єктивної сторони правопорушення під час провадження у справах про адміністративне правопорушення, пов'язане з корупцією, відносно поліцейського.

Бібліографічні посилання:

1. Закон України «Про запобігання корупції» від 14.10.2014 № 1700-VII. *Відомості Верховної Ради*. 2014. № 49. Ст. 2056.
2. Закон України «Про Національну поліцію» від 02.07.2015. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/580-19?find=1&text=%EA%EE%F0%F3%EF%F6#w18>.
3. Закон України «Про Дисциплінарний статут Національної поліції України» від 15.03.2018. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2337-19?find=1&text=%EA%EE%F0%>.
4. Кодекс України про адміністративні правопорушення від 07.12.1984. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/80731-10>.

ЛАЗАРЄВ

Владислав Олександрович,
декан факультету
економіко-правової безпеки
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ,
кандидат юридичних наук

КУБЕЦЬКА

Ольга Миколаївна,
завідувач навчально-наукової лабораторії з
дослідження проблем економічної безпеки
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ,
кандидат економічних наук, доцент

**ПРАКТИКА ЗАСТОСУВАННЯ АНТИКОРУПЦІЙНОГО
ЗАКОНОДАВСТВА В АГРАРНІЙ СФЕРІ**

Вирішення проблеми деморалізації/корупції є домінуючим напрямом подальшого становлення українського суспільства на сучасному етапі розвитку країни у різних її сферах, зокрема, у аграрній.

Стаття 1 Закону України «Про запобігання корупції» під корупцією розуміє використання особами, зазначеними і перерахованими у відповідному нормативному акті, наданих їй службових повноважень чи пов'язаних з ними можливостей з метою одержання неправомірної вигоди або прийняття такої вигоди чи прийняття обіцянки/пропозиції такої вигоди для себе чи інших осіб або відповідно обіцянка/пропозиція чи надання неправомірної вигоди вказаній особі, або на її вимогу іншим фізичним чи юридичним особам з метою схилити цю особу до протиправного використання наданих їй службових повноважень чи пов'язаних з ними можливостей [1].

Проблема деморалізації виникає там, де є ресурси: фінансові, матеріальні, людські та ін. І не тільки там, де є ресурси, а й корупційні схеми виникають на етапі їх формування та використання. Так, головним ресурсом функціонування сільськогосподарських товаровиробників є земельні ресурси, водні ресурси, лісовий фонд. Неефективне їх використання призводить до мільярдних втрат державного бюджету, через що страждають прості українці як платники податків.

Тож, головними чинниками появи та поширення корупції у аграрній сфері держави можна назвати такі:

- відсутність прозорих правил гри та відповідальності апарату управління самого Міністерство аграрної політики та продовольства України за розвиток галузі, що призвело до виникнення та поширення хабарництва та деморалізації, котрі наносять суттєві збитки усій галузі;

- проблеми перерозподілу дотацій серед аграрних товаровиробників, що зумовлені щорічними трансформаціями програм і умов отримання дотацій, змінюю критеріїв визначення одержувачів дотацій, змінюю умов державної підтримки;

- постійні зміни режимів оподаткування аграріїв та відсутність послідовної державної політики у даній сфері;

- неефективний обрахунок горизонту вкладення коштів в аграрну сферу (планування на роки, а не на один, два сезони);

- неефективна законодавча база та інше [2].

Так, властивою рисою вітчизняного кримінального законодавства є відсутність системного підходу для з'ясування суті корупційних злочинів та відповідальності за них.

Тому для вирішення даної проблеми запропонуємо коло корупційних злочинів в аграрній сфері, яке може включати (рис. 1):

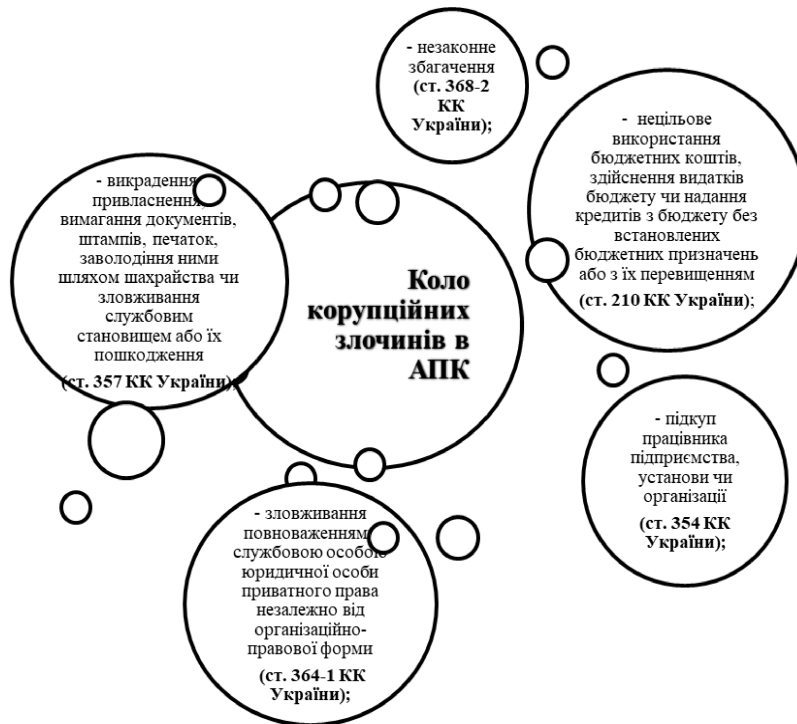

Рис. 1. Основні кримінально-карані діяння, що можуть бути віднесені до корупційних в аграрній сфері

Відповідно до Закону України «Про запобігання корупції» (далі – Закон про корупцію) за вчинення корупційних правопорушень встановлено такі види відповідальності: кримінальну, адміністративну, цивільно-правову та дисциплінарну [3].

При цьому інформація про суб'єктів, котрих було притягнуто до того чи іншого виду відповідальності за вчинення правопорушень корупційного характеру, у триденний термін з моменту набрання чинності відповідного рішення суду з метою притягнення до відповідальності: цивільно-правової чи для накладення дисциплінарного стягнення, вноситься до Єдиного державного реєстру осіб, що вчинили правопорушення корупційного характеру. Даний ЄДРО формує та веде Міністерство юстиції України.

Перераховані види відповідальності застосовуються і до осіб, що здійснюють діяльність у аграрній сфері.

Тож, інструментами подолання корупції в аграрній сфері є:

- дерегуляція (відміна або скорочення державного регулювання в певній галузі суспільних відносин) та приватизація майна;
- аналіз підприємств, що подаються на тендер чи отримали перемогу, та їхній зв'язок з конкурентами, кількість та ціна закупівель через ;
- перевірка інформації щодо кола наближених осіб посадової особи;
- перевірка зареєстрованих земельних ділянок та дані про неї та оптимізація земельної реформи;

- удосконалення оподаткування підприємств АПК;
- формування державного замовлення на сільськогосподарську продукцію;
- створення ефективної інфраструктури.

Бібліографічні посилання:

1. Закон України «Про запобігання корупції». URL: <http://rsu.gov.ua/en/events/zakon-ukraini-pro-zapobiganna-korupcii>.
2. Корупція в розподілі агродотацій: де вона насправді ховається. URL: <https://daily.rbc.ua/ukr/show/korruptsiya-raspredelenii-agrodotatsiy-samom-1544708087.html>.
3. Відповідальність за корупційні правопорушення. URL: http://loga.gov.ua/oda/about/aparat/counteraction-corruption/publication/vidpovidalnist_za_korupciynipravoporushennya

НЕДРЯ

Кирило Михайлович

завідувач кафедри

гуманітарних дисциплін

та психології поліцейської діяльності

Дніпропетровського державного

університету внутрішніх справ,

кандидат історичних наук

**ЗЕМЕЛЬНА ДІЛЯНКА ДЛЯ УЧАСНИКА БОЙОВИХ ДІЙ:
ПРАВО, ГАРАНТОВАНЕ ДЕРЖАВОЮ ЧИ ПРИВІЛЕЙ?**

В умовах збройного протистояння на сході України, яке стало наслідком порушення територіальної цілісності та суверенітету України, а також тимчасової окупації Автономної республіки Крим і появи окремих непідконтрольних районів Донецької та Луганської областей, було оголошено спочатку проведення Антитерористичної операції на території двох вищезазначених областей, а з 30 квітня 2018 р. змінено її правовий режим на Операцію об'єднаних сил. Головною особливістю її проведення стало залучення Збройних сил України та інших воєнізованих формувань сектору безпеки, а також юридичне визнання участі в ній, як факту участі у бойових діях, що автоматично гарантувало отримання учасниками правового статусу ветеранів війни та всіх належних згідно чинного законодавства соціальних гарантій від держави. Однією з ключових і найбільш привабливих стала можливість першочергового отримання земельної ділянки в гарантованих законодавством межах. Це право навіть увійшло у своєрідний фольклор пропаганди, яка досить довго використовувала тезу про «карателів на Донбасі», які прийшли за